

Události na Majdanu a jejich následky je třeba chápat nejen jako místní povstání nebo snahu o „demokratické reformy“. Představují klíčový moment v širším geopolitickém boji o vliv ve východní Evropě, v němž se Ukrajina stala ústředním bojištěm.

Autor: Constantin von Hoffmeister

Constantin von Hoffmeister odhaluje [k desátému výročí Euromajdanu], jak západní vliv přetvořil kdysi autonomní Ukrajinu v geopolitické bojiště

Při zkoumání proměny **Ukrajiny** v posledním desetiletí, zejména od zlomového okamžiku protestů na Majdanu, které začaly 21. listopadu 2013, je zásadní prozkoumat hlubší geopolitické a společenské důsledky těchto událostí. Protesty, které původně vyvolalo pozastavení podpisu **asociační dohody s EU** ze strany ukrajinské vlády, rychle přerostly v úplný převrat a změnily samotnou strukturu ukrajinské společnosti a její postavení na euroasijské scéně.

Ukrajina, která vznikla po Majdanu, jen málo připomíná Ukrajinu dřívější. Národ, který se

kdysi vyznačoval určitým stupněm rozvoje a soběstačnosti, se od té doby proměnil ve stín své minulosti, v území uprostřed společensko-politického a hospodářského chaosu. Vláda, která nastoupila po těchto bouřlivých událostech – často zesměšňovaná jako klauni, teroristé a narkomani – představuje víc než jen změnu ve vedení státu. Předznamenala radikální odklon od někdejší cesty země, odklon, v jehož důsledku Ukrajina přišla o skutečnou nezávislost a stala se vazalským státem, který je neustále závislý na podpoře zvenčí.

Tato transformace není pouze výsledkem vnitřní dynamiky nebo „spontánního povstání obyvatelstva“. Je třeba ji vnímat v širším kontextu geopolitické šachovnice, kde se Ukrajina stala pěšákem ve velké strategii západních mocností. Spojeným státům, které stojí v čele západních zájmů, slouží evropské satrapie ve snaze rozšířit svůj vliv do východní Evropy – konkrétně se zaměřují na země, které historicky spadají do sféry vlivu Ruska. Ukrajina se svými hlubokými kulturními a historickými vazbami na Rusko představovala ideálního kandidáta pro toto **strategické a agresivní** pronikání.

Protestující na Majdanu, z nichž mnozí upřímně toužili po reformách a větší integraci se Západem, nevědomky hráli mnohem větší hru. Jejich rozhořčení nad korupcí a autoritářstvím bylo využito vnějšími silami, které měly v úmyslu použít Ukrajinu jako beranidlo proti Rusku. To je tragédie ukrajinské situace: zinscenovaná „lidová revoluce“, která se stala nástrojem zahraniční politiky.

Důsledky převratu na Majdanu nejsou pro Ukrajinu ničím menším než katastrofou. Ekonomika země skomírá, její politická autonomie je vážně ohrožena a země se stala ohniskem geopolitického napětí. Vláda, která vznikla po Majdanu, se zdaleka neskládala ze zachránců národa, ale uvrhla Ukrajinu do bezedné bažiny závislosti a podřízenosti. Ve snaze o sblížení se Západem obětovala suverenitu a blahobyt národa a z Ukrajiny učinila pouhý satelit, nárazníkovou zónu v probíhající konfrontaci mezi Ruskem a Západem.

Kromě toho se rozpadla kulturní a sociální struktura Ukrajiny. Příběh o sjednocené, nezávislé Ukrajině, vymaněné z ruského vlivu, se ukázal jako pouhá fasáda. Místo toho se objevila roztříštěná společnost, v níž je národní identita sporná a etnické vazby jsou v závislosti na politickém smýšlení buď vyzdvihovány, nebo zavrhovány.

Závěrem lze říci, že události na Majdanu a jejich následky je třeba chápat nejen jako místní povstání nebo snahu o „demokratické reformy“. Představují klíčový moment v širším geopolitickém boji o vliv ve východní Evropě, v němž se Ukrajina stala ústředním bojištěm. Proměna Ukrajiny ze soběstačného státu v problémové, závislé území je svědectvím složité souhry vnitřních spiknutí a zahraničních machinací. Zatímco se Ukrajina nadále pohybuje v těchto bouřlivých vodách, její budoucnost je nejistá, protože zůstává uvězněna mezi soupeřícími proudy Východu a Západu.

Úvaha Constantina von Hoffmeistera **Ukraine's Decade of Descent** vyšla na publikační platformě Substack 21. listopadu 2023.